

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918010531
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5918010531.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 25. júna 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal odvolanie obžalovaného S. C. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/101/2018 z 28.10.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/101/2018 z 28.10.2019.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného S. C., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom T.
XXX/XX, K. E., okres P. P.,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenej dobe od mesiaca marec 2018 do 8.30 h. dňa 12.5.2018 vnikol cez otvorenú bránu na pozemok prislúchajúci k rekreačnej chate č. XX v obci P., okres Ružomberok, prešiel k uzamknutým vstupným dverám, v ktorých spodnej časti nezisteným nástrojom vysekal dieru o rozmeroch 40x45 cm, cez ktorú vošiel do priestorov chaty, kde zo spoločenskej miestnosti odcudzil televízor zn. Technica v hodnote 50,- Eur, notebook zn. Toshiba v hodnote 250,- Eur a nezistené množstvo potravín a alkoholických nápojov ku škode majiteľa chaty I. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. XX, okres D.,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

t ý m s p á c h a l:

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.
- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák. a § 37 písm. h), m) Tr. zák. n a s ú h r n n ý t r e s t odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/79/2018 z 26.2.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/46/2019 z 3.9.2019, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný S. C. uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. je uvedená kvalifikácia - spáchanie skutku vlámaním, pričom v právnej vete napadnutého rozsudku vo vzťahu k tomuto trestnému činu je uvedené, že obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu. Je zrejmé, že právna veta nezodpovedá § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. pokiaľ ide o vlámanie, ale táto zodpovedá § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 4 rozsudku) prvostupňový súd konštatuje, že konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák., ktorá kvalifikácia nezodpovedá výroku o vine v napadnutom rozsudku. Z tohto pohľadu je možné považovať výrok o vine obžalovaného pokiaľ ide o prečin krádeže za zmätočný a nezrozumiteľný.

Obžalovaný bol napadnutým rozsudkom odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol v rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/79/2018 z 26.2.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/46/2019 z 3.9.2019, zrušený výrok o treste a súčasne boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V odvolaní uviedol, že toto podáva proti výroku o vine a výroku o treste. Pokiaľ prvostupňový súd vykonal hlavné pojednávanie 28.10.2019 neboli na takýto postup splnené zákonné podmienky, keďže absentoval súhlas obžalovaného so skrátením lehoty na prípravu na hlavné pojednávanie. Keďže obžalovaný nemal zachovanú zákonnú lehotu na prípravu, neboli splnené podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania. Taktiež v čase termínu hlavného pojednávania dňa 2.10.2019 nemal obžalovaný zachovanú lehotu 5 pracovných dní na prípravu na pojednávanie. Na obžalovaného bola podaná obžaloba pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. Prvostupňový súd upravil právnu kvalifikáciu na základe novelizácie Trestného zákona vo vzťahu k § 212 Tr. zák. Pokiaľ prvostupňový súd skutok kvalifikoval podľa iného zákonného ustanovenia, ako bolo uvedené v obžalobe, mal na to obžalovaného výslovne upozorniť, čo však neurobil. Je presvedčený, že prvostupňový súd konal v rozpore so zásadou trestného konania podľa § 2 ods. 1 Tr. por. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Neskôr obžalovaný doplnil odvolanie v tom smere, že obžaloba bola na obžalovaného podaná pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., avšak on bol uznaný za vinného z trestného činu porušovania domovej slobody aj podľa ustanovenia § 194 ods. 2 Tr. zák., pri ktorom je prísnejšia trestná sadzba.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku mal na zreteli povinnosť prihliadať aj na chyby, ktoré síce neboli odvolaním vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolanie na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Následne krajský súd zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a že toto je síce dôvodné, avšak z iných dôvodov, než sú v ňom uvedené.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu, pričom okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Vykonané dôkazy tiež spôsobom upraveným v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil a dospel aj ku správnym a úplným skutkovým zisteniam. V odôvodnení rozsudku dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti, a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku pri prečine krádeže, ako už bolo vyššie konštatované, výrok ohľadom tohto trestného činu je v napadnutom rozsudku nezrozumiteľný a navyše nezodpovedá kvalifikácii uvedenej v odôvodnení napadnutého rozsudku. Z tohto hľadiska bolo potrebné pochybenie prvostupňového súdu na základe podaného odvolania obžalovaným napraviť.

Vinu obžalovaného považuje aj krajský súd za nepochybne preukázanú. Obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti v celom rozsahu priznal a jeho priznanie je podporené aj ďalšími dôkazmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Krajský súd sa preto s hodnotením dôkazov prvostupňovým súdom pokiaľ ide o preukázanie viny obžalovaného stotožňuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného tieto nepovažuje krajský súd za opodstatnené. Ak obžalovaný namietal, že pri odročení hlavného pojednávania nebola u neho zachovaná lehota 5 pracovných dní na prípravu, krajský súd nepovažuje túto námietku obžalovaného za dôvodnú. Z ustanovenia § 247 ods. 1 Tr. por. síce vyplýva, že termín hlavného pojednávania určí predseda senátu tak, aby obžalovaný od doručenia predvolania mal lehotu aspoň 5 pracovných dní.

Na odročenie hlavného pojednávania sa vzťahuje ustanovenie § 277 Tr. por., z ktorého však povinnosť zachovať lehotu 5 pracovných dní pre obžalovaného nevyplýva. Možno teda konštatovať, že ak dôjde k odročeniu hlavného pojednávania, nie je daná zákonná povinnosť zachovať lehotu na prípravu na hlavné pojednávanie v zmysle § 247 ods. 1 Tr. por. Zachovať lehotu na prípravu by však bolo potrebné len v prípade, ak by sa hlavné pojednávanie odročilo na základe § 284 ods. 2 Tr. por., t. j. v dôsledku upozornenia na možné prísnejšie posúdenie skutku uvedeného v obžalobe a obžalovaný alebo obhajca by požiadal o poskytnutie 5-dňovej lehoty na prípravu. Keďže v predmetnej veci o takýto prípad nešlo, nebolo podľa názoru krajského súdu potrebné zachovať pri odročení hlavného pojednávania lehotu 5-tich pracovných dní na prípravu. Prvostupňový súd preto podľa názoru krajského súdu postupoval v súlade so zákonom.

Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou obžalovaného, že obžalovaný nebol upozornený na zmenu právnej kvalifikácie najmä pokiaľ ide o trestný čin podľa § 194 Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že na obžalovaného bola podaná obžaloba pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s trestnou sadzbou odňatia slobody od 3 do 10 rokov a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. s trestnou sadzbou odňatia slobody až na 2 roky. Vzhľadom na novelu Trestného zákona účinnú od 1.8.2019 bolo podľa názoru krajského súdu správne, keď prvostupňový súd reagoval na kvalifikačný znak - vlámanie pri trestnom čine krádeže, a to podľa právnej úpravy účinnej od 1.8.2019 v dôsledku čoho už nešlo o zločin krádeže, ale len o prečin krádeže. Keďže obžaloba bola podaná na obžalovaného pre zločin a prečin a prvostupňový súd uznal obžalovaného za vinného len z dvoch prečinov, nejde podľa názoru krajského súdu o prípad uvedený v § 284 ods. 2 Tr. zák., a to, že by súd uznal obžalovaného za vinného z trestného činu prísnejšieho ustanovenia zákona, než ako posudzovala skutok obžaloba. Pokiaľ aj prvostupňový súd na rozdiel od obžaloby kvalifikoval prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pri ktorom je trestná sadzba odňatia slobody v rozpätí od 1 do 5 rokov ide nesporne o miernejšiu kvalifikáciu, než vyplývala z obžaloby, keď pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. bola sadzba pri treste odňatia slobody od 3 do 10 rokov.

Prvostupňový súd preto podľa názoru krajského súdu postupoval v súlade so zákonom, keď v predmetnej veci neupozornil obžalovaného v zmysle § 284 ods. 2 Tr. zák. na zmenu právnej kvalifikácie, keďže podľa názoru krajského súdu sa nejednalo o prísnejšie posudzovanie skutku.

Pokiaľ ide o samotné odvolanie obžalovaného toto krajský súd považoval za dôvodné, ako bolo už vyššie konštatované pre nejasnosť, resp. zmätočnosť výroku v napadnutom rozsudku pokiaľ ide o kvalifikáciu prečinu krádeže, keďže právna veta vo výroku rozsudku nezodpovedá kvalifikácii podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktorej znakom je vlámanie. Právna veta vo výroku napadnutého rozsudku zodpovedá kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a nie § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ako bol skutok kvalifikovaný. Navyiac, ako už bolo spomenuté, v odôvodnení napadnutého rozsudku je uvedená úplne iná kvalifikácia ako vo výroku, a to prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák.

Krajský súd preto na základe odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., teda spáchaný vlámaním a prečin krádeže kvalifikoval podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák., teda bez kvalifikačného znaku vlámania s poukazom na novelu Trestného zákona účinnú od 1.8.2019. Ako už krajský súd vyššie konštatoval podľa neho v súlade aj s posúdením skutkov prvostupňovým súdom ako dvoch prečinov ide o miernejšiu kvalifikáciu, než aká bola uvedená v obžalobe, keď konanie obžalovaného bolo kvalifikované ako prečin a zločin.

Krajský súd uložil obžalovanému obdobne ako prvostupňový súd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia pri súčasnom zrušení výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/79/2018 z 26.2.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/46/2019 z 3.9.2019. Takto uložený trest obžalovanému možno aj podľa názoru krajského súdu považovať za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako aj represívnej stránky trestu. Uložený trest aj podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchaných prečinov, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.